Syksyinen retki Ekniemelle ja Merilietoon la 19.9.2026

Lähdimme Liedon kaupungintalolta kimppakyydein kohti Ekniemeä, tällä kertaa niin sanotusti 'hyvän sään aikana', kolmen henkilöauton voimin.
Luontopolun parkkipaikalla löytyi vielä pari retkeläistä lisää. Ilma oli mitä mainioin. Tuuli kyllä navakasti mutta sää oli kirkas, vaikkei koko aikaa.

Reippaan porrastelun jälkeen navakka tuuli tuntui mukavalta, ja hieman viilensi kuumentunutta kehoa. Nuorin retkeläinen kipusi portaat, ehkä jopa kolme kerrallaan, ja viiletti kohti huippua kovaa vauhtia.

Luontopolkua kulkiessamme mummonsa jo alkoi hieman huolestua, löytyykö poikaa enää mistään. Siellähän hän kuitenkin odotteli Ekniemen huipun taukopaikalla nakkikuljetustaan nälkä vatsassa kurnien.
Tuuli oli yltynyt kovaksi, mutta rohkeimmat uskalsivat silti kiivetä näkötorniin. Joku oli huomannut varustautua kiikareillakin. Hetken evästeltyämme, jatkoimme matkaa polun toiselle osalle. Ekniemen luontopolku on kohtuullisen haasteellinen korkeuseroista johtuen. Mutta hyvin selvisimme.
Parkkipaikalta jatkoimme kaikki kohti Merilietoa, missä lämmin sauna jo odotteli saunojia, sekä tulipaikan hiillos makkaranpaistajia. Loppumatkasta alkoi usko loppua, tuleeko sieltä taipaleen päästä ikinä mitään vastaan, niin pitkään sai metsätietä körötellä. Saunojat joutuivat vakavasti empimään uimistaan, ja taisivat lopulta päätyä pitämään lähinnä laiturin kaiteesta kiinni, sillä tuuli oli todella kova. Onneksi saunassa oli seinät.

Ilahtunut retkikunta tutustui jo myydyn Meriliedon rakennuksiin ja alueeseen. Joku ehkä hieman kaihotenkin. Mutta hyvillä mielin, että pääsimme sinne vielä tutustumaan. Kiitos kaikille osallistujille ja ennen kaikkea huoltokaksikolle, joka hoiti sekä saunan lämmityksen että laavun tulien virittelyn.

